

BÀI THƠ
TẶNG NGƯỜI YÊU
Tập thơ Hoàng Minh Trí

1/2/1998

Anh như bác lái đò
Yêu dòng sông con nước
Em, người khách sang sông
Nhiều khi đò tưởng nhớ

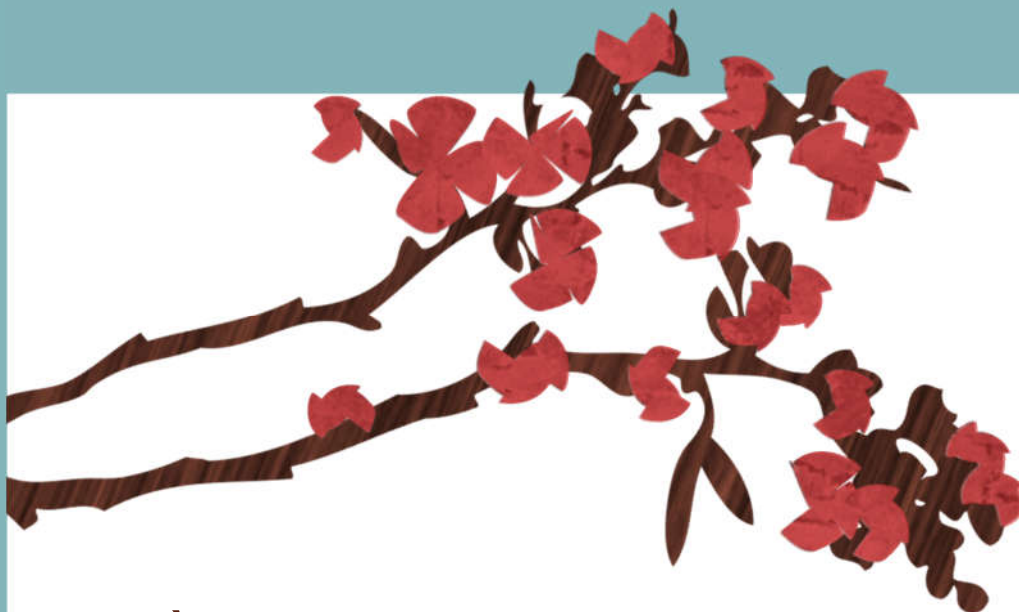
Nghìn xưa đà thành lệ
Năm hết, đến Tết qua
Không thể lực, uy quyền
Đôi đời lòng thương nhớ.

BÀI THƠ
MỘT CHÚT TƯỞNG TƯ
Tập thơ Hoàng Minh Trí

5/5/1998

Ngày, thấy mặt
Tối, nhớ mong
Ngủ bạn ơi
Nếu không, đêm hết.

BÀI THƠ

TẬN ĐÁY LÒNG AI

Tập thơ Hoàng Minh Trí

10/5/1998

Anh nhớ lắm những chiều chung bước

Yêu trời xanh, chim hót đầu cành

Em nhoẻn miệng, tiếng cười trong trẻo

Nhiều khi anh mong nhớ ngày đêm.

BÀI THƠ
**TẶNG SINH NHẬT NGUYỄN
ĐÌNH TUẤN NAM**

Tập thơ Hoàng Minh Trí

26/5/1998

Trí dũng song toàn mấy khúc dây
Ngân vang muôn tiếng mỏng hay dày
Tặng bạn thân tôi người chiến hữu
Nam quốc ban cầm đệ nhất danh.

BÀI THƠ
**MỘT KHÍA CẠNH CỦA BUỔI
HỌC TẠI CHỨC**
Tập thơ Hoàng Minh Trí

5/6/1998

Bạn ơi buổi học hôm nay
Vui buồn cũng giống như ngày hôm
qua
Phượng hồng đang độ ra hoa
Trời xanh mây trắng là đà bay ngang

Ngồi trong lớp học thêng thang
Tiếng thầy đứng giảng ngân vang
trong phòng
Học sinh có học hay không?
Thầy thìn thầy biết, tôi không dám
nhìn

Người xếp giấy, kẻ làm thình
Đầu hơi gục gặc, mắt nhìn mắt không
Tiếng rằng có học mới thông
Nhưng bài thầy giảng có trong sách
rồi

Lời thầy luẩn quẩn tai tôi
Trái rồi qua phải, một hồi rồi tan
Sau này có lúc ngồi than
Tại mình không học, than van nỗi gì

BÀI THƠ
**KỶ NIỆM CHUYỂN ĐI ĐÀ
LẠT – 30/4/1998**
Tập thơ Hoàng Minh Trí

1/7/1998

Kể từ lúc biết về Đà Lạt
Vớ những ngày âm ỉ chiều mưa
Đà Lạt buồn, tĩnh lặng về khuya
Sương buổi sớm giăng đầy trên núi

Thời tuổi trẻ nuôi đầy mộng ước
Bước lang thang biết có gặp ai
Đã bao lần chân bước về đây
Lòng mong mỗi một ngày được gặp

Mùa hè đỏ trên đỉnh đồi sương phủ
Vào một ngày hai chín tháng tư
Có một người đang bước tương tư
Chợt gặp mặt một nàng công chúa

Nàng đã hát bài ca chim sáo
Chinh phục lòng người, kể cả chàng trai

Chàng những muốn nắm lấy bàn tay
Nhưng e ngại cách vờn trai gái

Rồi từ đó đời chàng đổi hướng
Bóng hình nàng ghi khắc trong tim
Trọn cuộc đời sẽ mãi không quên
Người yêu đó, vợ hiền chưa cưới.

BÀI THƠ

ĐƯA AI VỀ DƯỚI MƯA

Tập thơ Hoàng Minh Trí

4/7/1998

Trời mưa cho lắm để làm gì
Ướt trời ướt đất để màn chi
Hoa thơm quả tốt sao không nhắc
Ướt đẫm thân tôi có nghĩa gì.

Mời được người đi có mấy khi
Mưa tầm mưa tã chẳng hề gì
Ướt đẫm thân ai, ai lạnh nhĩ
Có người ta đó, ấm lòng tôi.

BÀI THƠ
NHỚ VỀ AI
Tập thơ Hoàng Minh Trí

6/7/1998

Trên cao có chú cuội ngồi
Đang nằm dưới đất có một thằng tôi
Thần thờ không đứng không ngồi
Ai ơi, ai hỡi, ai thời nhớ ai.

BÀI THƠ
KHI NGƯỜI TA GIẬN
Tập thơ Hoàng Minh Trí

18/7/1998

Tôi muốn giữ, bạn ơi tôi muốn giữ

Một cái nhìn, một khoảnh khắc cầm tay

Một nụ cười, một cái vẫy tay

Một thoáng buồn những đêm dài nhưng nhớ

Một con tim bỗng bừng lên nhịp thở

Một con người bỗng muốn sống vì ai.

BÀI THƠ

LOGIC CỦA CUỘC ĐỜI

Tập thơ Hoàng Minh Trí

20/7/1998

Có những lúc trời mưa rơi nhẹ
Là lòng buồn man mác suốt đêm thâu
Gởi về đâu cho vơi bớt nỗi sầu
Để tìm đến niềm vui trên trần thế.

Trời nơi đó cũng mưa rơi nhẹ
Có một người cũng thức suốt đêm thâu
Cũng như ai cũng muốn bớt nỗi sầu
Cũng muốn nếm niềm vui trong cuộc sống.

Đời thế đó trời vẫn mưa nhẹ
Cả hai người cùng thức suốt đêm thâu
Nhưng giờ đây chẳng thấy bóng nỗi sầu
Bởi nơi đó hai người hòa nhịp sống.

BÀI THƠ

TÂM SỰ MỘT NGƯỜI CON

Tập thơ Hoàng Minh Trí

20/7/1998

Chim kia ngụ ở trên cành
Hai cặp, hai tổ, hai cành, hai nơi
Nơi thì gió bắc tươi bời
Nơi thì ấm áp một trời xuân sang

Chim con hai tổ la làng
Mẹ ơi con muốn tập tàng bay cao
Tung đôi cánh rộng trời cao
Vẫy vùng cho biết ai nào tài hơn

Bên ấm áp tính thiệt hơn
Chẳng cần bay nhảy cũng hơn nhiều
người

Con ơi con ở trên đời
Bên cha, bên mẹ, con còn sợ chi
Chẳng cần cánh rộng làm gì
Để cha để mẹ lo ghi cho con

Bên kia chim nhỏ nỉ non
Bên tình, bên hiếu, cho con vẹn toàn
Tung đôi cánh rộng lên non
Giúp cha, giúp mẹ, phận con trọn tình

Thế là chập chững bước đi
Vươn đôi cánh mỏng, gan thi giữa trời
Bước đầu vấp vấp với đời
Trầy da, mẻ trán, lông rời khỏi thân

Cha mẹ vẫn cứ phân vân
Sợ con nhỏ quá, sa chân ở đời
Chim con có ngộ đôi lời
Mẹ ơi con muốn giữa đời ngẩng lên

Làm thân trai tráng không nên
Rụt đầu, rụt cánh, nép mình mẹ cha
Để khi trời nổi phong ba
Chính mình đủ sức vượt qua chính
mình.

BÀI THƠ
KỶ NIỆM SUỐI TIÊN
Tập thơ Hoàng Minh Trí

27/7/1998

Thuyền trôi thanh thản giữa dòng
Hai người, hai bóng, hai dầm, hai công
Nỗi lòng đã hiểu nỗi lòng
Hai người nay đã ngồi chung một thuyền.

BÀI THƠ

CHUYỆN MỘT THẺNG CON TRAI

Tập thơ Hoàng Minh Trí

30/11/1998

Tôi gặp người một buổi chiều lộng gió
Trên đỉnh đồi có ngọn thác Liên Khương
Chính tại đây tôi cảm thấy tim mình
Đập loạn nhịp khi cùng người gặp gỡ

Chụp tại đây một khuôn hình kỷ niệm
Trao cùng người một ánh mắt yêu thương
Về cùng ai trên một chuyến xe chiều
Nhớ kỷ niệm xe dừng trên đồi dốc

Rồi từ đó cuộc đời tôi đổi khác
Mãi sẵn tìm từng ánh mắt đưa trao
Nụ cười duyên cùng những cái lắc đầu
Từng câu nói, từng chuyện cười vui về

NNhớ làm sao những đêm chờ bên hẻm
Em mỉm cười và ước hỏi đi đâu
Tôi bảo tôi đang ngắm mảnh trăng vàng
Chợt em đến tranh ngôi cùng trăng sáng

Nàng rất thích khi cùng đi xem sách
Khi có lần đi sâu thị Cora
Nàng cũng đi ủng hộ đội bóng nhà
Cũng hò hét vui buồn cùng trái bóng

Nàng là thế, rất vô tư, trong trắng
Tuổi hồn nhiên không vương bụi trần gian
Nàng đẹp như một tiên nữ giáng trần
Tính hiền hậu nhưng có phần cương quyết

Nhưng quả đất không được tròn cho lắm
Bệt hai đầu lại nằm ở góc nghiêng
Quay không ngay nên mới có đêm ngày
Đời cũng thế, cũng xoay vần cuộc sống

Trời đang sáng bỗng mây vùn gió vũ
Khắp trời Nam in bóng một vùn mây
Chờ đêm đen đem đổ xuống ban ngày
Làm nao núng một con người nhút nhát

Người ở đây chưa từng đi chân đất
Cùng thi gan đối mặt với trời cao
Người ở đây sống trong chốn sang giàu
Chưa từng ném khổ đau ngoài cuộc sống

Nhưng vì ai mà người đây đứng dậy
Bởi lẽ gì mà nhịp sống bùng lên
Vì tình yêu mà chàng biết vươn mình
Đứng thẳng dậy làm người trong trời đất.

BÀI THƠ

NHỚ QUÊ AI

Tập thơ Hoàng Minh Trí

1/12/1998

Trời Sài Gòn hôm nay mưa nhẹ
Mặt trời buồn không ló dạng vẩn mây
Trời Sài Gòn có lất phất mưa bay
Người khoe áo, muôn sắc màu đua nở

Cứ mỗi lần trời Sài Gòn trở gió
Có mấy người chợt nhớ đến miền Trung
Trời Sài Gòn cứ lất phất mưa bay
Còn nơi ấy đang chìm trong mưa bão.